

Goddag fra den nye juniorleder

Af Poul Buhl – August 2000

I foråret valgte Bruno Sørensen at pensionere sig selv efter fire år som hovedkredsens juniorleder, og jeg har fået fornøjelsen af at overtage posten. Om det bliver en fornøjelse, vil kun fremtiden vise. Og som en klog mand engang sagde: Det eneste vi ved med sikkerhed, er, at alt er usikkert.

Selv om jeg efterhånden har været med i så mange år at de fleste i skakkredse efterhånden kender mig, har jeg valgt at bruge et par linier på at præsentere mig selv for dem, der ikke gør det. Jeg er 37 år, uddannet økonom og arbejder til daglig som regnskabschef i et lille internationalt handelsfirma i København. Jeg har været medlem af Skakklubben af 1927 i Ringsted siden jeg var 11 og har siddet i klubbens bestyrelse i 14 år, bl.a. har jeg været formand for klubben siden 1995.

I min juniortid var jeg med til det første individuelle DM i skoleskak. Jeg var med til DM fire gange, men derudover havde skakklubberne dengang ikke mange turneringstilbud, der specielt henvendte sig til børn og juniorer – der var vel højst to stævner om året her i hovedkredsen.

I dag ser det hele meget anderledes ud. Der bliver gjort et stort arbejde for at få børn til at spille skak, og med Grand Prix-serien har vi fået en hel stribe af turneringstilbud, som nok skulle kunne stille den værste skaksult. Faktisk har jeg gjort mig til talsmand for en begrænsning af antallet af stævner, til dels for ikke at drive rovdrift på børnene, men især for at undgå, at lederne kører trætte. Juniorlederne er vores vigtigste ressource i dagens skakliv, det er dem der skal motivere nye generationer til at spille skak og sikre, at skakken har en fremtid. Vi har ikke for mange af dem, så vi skal passe godt på dem vi har.

Det er ikke min opgave som hovedkredsens juniorleder at fortælle jer, hvordan I skal gøre arbejdet med jeres børn og juniorer ude på skolerne og i klubberne. Derude i frontlinjen er I på egen hånd. Men jeg ser det som min opgave at skabe de bedst mulige fælles rammer for børne- og juniorarbejdet. Grand Prix-stævnerne vil uden tvivl blive det område, hvor vi kommer til at mødes i det daglige arbejde – men jeg håber nu også at kunne være lidt mere end bare ham, der sidder og lægger Grand Prix-point sammen. Min væsentligste nyskabelse vil foreløbig være at få vores arbejde ud på internettet. Og det er mit håb, at vi på denne måde kan etablere et fælles forum for udveksling af idéer og erfaringer. Send mig en mail af og til, fortæl hvordan det går og hvad der har været en succes hos dine børn. Måske kan det være til glæde og inspiration for andre. Vi juniorledere skal se hinanden som kolleger – ikke konkurrenter.

Jeg håber vi får et godt og udbytterigt samarbejde de kommende år – og fortsat held og lykke og god fornøjelse med jeres arbejde ved fronten ude i klubberne.

-
kildemateriale:"PB"

